

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2024/051 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 1A, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 14 november 2024 een klaagschrift plus schorsingsverzoek, gedateerd op 14 november 2024, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

Het schorsingsverzoek werd afgewezen middels een formele schorsingsbeslissing d.d. 15 november 2024.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon (hierna te noemen PVP).

De klachtencommissie ontving op 19 november 2024 een verweerschrift, gedateerd op 19 november 2024, van mevrouw XXXX, regiebehandelaar, hierna te noemen verweerster.

Verweerster heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 21 november 2024. Klager en de patiëntenvertrouwenspersoon waren aanwezig, evenals verweerster en de juriste van de instelling, psychiater de heer XXXX, assistent regiebehandelaar mevrouw XXXX en de klachtencommissie.

2. Inhoud van de klacht

- De klacht richt zich volgens het klaagschrift op de maatregel van het innemen van de iPad, eigendom van klager, d.d. 7 november 2024.

3. Standpunt van klager

Klager is het niet eens met het innemen van de iPad. Dit is volgens klager onterecht omdat deze maatregel waarmee de toegang tot het internet wordt ontnomen op basis van verkeerde redenen is genomen. Een van de redenen is dat klager e-mails zou sturen naar externe partijen waarin hij deze personen bedreigt, wat niet het geval is, aldus klager.

Klager vindt dat hij niet heeft bedreigd maar dat hij verschillende partijen heeft gewezen op de wetgeving in het kader van zijn rechtszaak over bewindvoering. Klager is het niet eens met de door de instelling aangevraagde bewindvoering. Klager is van mening dat bewindvoering zijn re-integratie in de weg staat. Om zich te verweren heeft klager een document opgevraagd bij een van de melders van bedreiging en hij is van mening dat hij hierom gevraagd heeft, een paar keer, en niet heeft gedreigd. Klager vertelt dat hij in de mails wel heeft vermeld dat het om 'juridische oorlog' gaat.

Doordat hij zich nu niet kan verdedigen, omdat hij geen e-mails kan sturen en niet bij zijn bestanden kan, vindt klager dat de iPad niet langer ingenomen mag worden. Hij heeft niet genoeg aan het gebruiken van de iPad onder toezicht, wat momenteel het geval is, wat dat werkt niet, aldus klager.

Daarnaast wil klager de iPad terug omdat hij bij een paar schuldeisers bezwaar aan wil tekenen.

Klager wijst op zijn grondrecht om communicatiemiddelen te gebruiken en verzoekt de klachtencommissie om zijn klacht gegrond te verklaren.

4. Standpunt van verweerster

Verweerster verzoekt de klachtencommissie om de klacht ongegrond te verklaren.

Hiervoor noemt verweerster een aantal argumenten. Om te beginnen geeft zij in het verweerschrift aan dat klager is veroordeeld voor stalking. Daar komt bij dat klager is gediagnosticeerd met een narcistische persoonlijkheidsstoornis met borderline trekken. Verweerster is van mening dat ook sprake is van manische symptomen.

Ook voor het in beslag nemen van de iPad van klager noemt verweerster een aantal redenen. Dit is op 7 november 2024 gedaan om strafbare feiten te voorkomen. Er werd voorafgaand aan het innemen van de iPad al een paar weken pre-delict gedrag van klager waargenomen op de afdeling. Dit uitte zich in meldingen van externe partijen, aan de instelling, dat zij dreigmails hebben ontvangen van klager. Hierover werden direct afspraken gemaakt met klager, d.d. 31 oktober 2024, die erop neer kwamen dat geen mails meer gestuurd zouden worden. Nadat bleek dat klager zich niet aan de afspraken hield (hi benaderde bijvoorbeeld zijn voormalige advocaat en zijn budgetbeheerder opnieuw, die daarover vervolgens de instelling benaderden), is de maatregel opgelegd en is de iPad ingenomen.

Klager heeft na het innemen van zijn iPad aan medeciënten gevraagd of hij (tegen betaling) gebruik kon maken van hun iPad, ondanks afspraken om dit niet te doen. Dit laat mede zien dat het hier gaat om pre-delict gedrag en ook dat klager handelt op een manier die niet is gericht op samenwerking.

Op grond van bovenstaande is verweerster van mening dat de maatregel doelmatig is, alsmede subsidiair, proportioneel, en dat tevens voldaan is aan het criterium van veiligheid. Op 7-11-2024 is klager gezien door een arts en is zijn wilsbekwaamheid is onderzocht.

De psychiater van klager vertelt dat het huidige gedrag lijkt op het delict-gedrag en langzaam is teruggekomen nadat klager gestopt is met depotmedicatie. De psychiater legt uit dat momenteel opnieuw is begonnen met medicatie, wat hopelijk bijdraagt aan een snelle mogelijkheid om de iPad terug te kunnen geven, wegens het verbeterde mailgedrag van klager.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat voor het verlenen van verplichte zorg aan klager TBS met dwangverpleging is opgelegd op 8-7-2021, welke eindigt op 8-7-2025.

Klager klaagt over de beslissing op grond van artikel 9:9 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (hierna te noemen Wvggz) om hem verplichte zorg te verlenen in de vorm van het beperken van rechten (bezoek, bewegingsvrijheid, communicatiemiddelen), in casu het recht om gebruik te maken van zijn iPad, dus ook van het internet.

Op grond van artikel 10:3 onder f van de Wvggz kan klager over een beslissing over de uitvoering van verplichte zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie is bevoegd om de klachten van klager te beoordelen.

6. De beoordeling van de klachten

De klachtencommissie overweegt dat het zelfbeschikkingsrecht het uitgangspunt is binnen het gezondheidsrecht. Iedere patiënt mag in beginsel bepalen of hij een (be)handeling wel of niet wil

ondergaan. Uitzonderingen op dit zelfbeschikkingsrecht zijn mogelijk, maar moeten bij wet zijn geregeld en conform de wet worden uitgevoerd.

Omdat verplichte zorg een ingrijpende inbreuk is op het zelfbeschikkingsrecht en de lichamelijke integriteit van een patiënt, dienen zowel procedurele als inhoudelijke waarborgen in acht te worden genomen alvorens te kunnen overgaan tot het verlenen van verplichte zorg, in casu het beperken van rechten (bezoek, bewegingsvrijheid, communicatiemiddelen): het innemen van de iPad van klager.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat aan de formele vereisten is voldaan, zoals is gebleken in de verweerstukken welke zijn aangeleverd door verweerster.

Qua materiële (inhoudelijke) vereisten, welke eveneens in de wet geformuleerd zijn en die in acht moeten worden genomen (2:1 en 3:3 van de Wvvgz), wordt gesteld dat verplichte zorg mag worden toegepast indien

- het gedrag van een persoon als gevolg van zijn psychische stoornis tot ernstig nadeel leidt;
- er geen mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid zijn;
- er voor betrokkene geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn (subsidiariteit);
- het verlenen van verplichte zorg, gelet op het doel van verplichte zorg evenredig is (proportionaliteit);
- redelijkerwijs te verwachten is dat het verlenen van verplichte zorg effectief is (doelmatigheid);
- de veiligheid van betrokkene, de veiligheid van de hulpverleners en de veiligheid binnen de accommodatie is geborgd (veiligheid)

De klachtencommissie zal beoordelen of de aangezegde verplichte zorg d.d. 7 november 2024 voldoet aan de inhoudelijke vereisten en/of waarborgen van verplichte zorg.

De klachtencommissie constateert dat een aanzienlijke kans bestaat op ernstig nadeel voor klager als gevolg van een psychische stoornis. Zijn handelen leidt niet alleen tot strafbare feiten die de behandeling belemmeren, maar benadeelt ook anderen, zoals medecliënten en externe personen.

Ter zitting heeft de klachtencommissie vastgesteld dat klager geen spijt betuigt over het niet naleven van de gezamenlijke afspraken, maar meerdere malen anderen juist verwijt dat zij zich niet houden aan hun afspraken. Klager herkent zich niet in het geobserveerde pre-delict-gedrag en toont geen intentie om zijn gedrag te veranderen. Klager lijkt te bagatelliseren wat hij zelf doet door de meldingen over bedreiging af te doen als het regelen van dingen, recht hebben op zaken, klachten indienen, anderen wijzen op wetgeving en dergelijke.

Klager vertelt dat hij heeft aangedrongen maar niet kwaad wordt en ook niets onpasselijks of onbehoorlijks heeft gezegd. Ook de PVP van klager is van mening dat de beperking te ver gaat in verhouding tot wat klager gedaan zou hebben.

Echter de klachtencommissie neemt het uiterst serieus dat externe partijen zich bedreigd voelen door klager die zich in de instelling bevindt. Behalve dat de klachtencommissie geen tekenen van reflectie bij klager kan ontdekken, vindt zij voorts dat klager zich ten onrechte "mond dood" gemaakt voelt. De klachtencommissie is gebleken dat de maatregel om de communicatie te beperken verantwoord en zorgvuldig is genomen, met als doel om klager te begrenzen in zijn manische trekken en zo te voorkomen dat klager zal recidiveren. Daarbij is duidelijk gemaakt aan klager wanneer hij zijn iPad terug kan krijgen. Verder mag klager de iPad onder toezicht gebruiken.

Klager heeft de kans heeft gekregen, een week lang, om zich aan de gemaakte afspraken te houden en daarna zijn iPad terug te krijgen. Nu hij dit niet heeft gedaan en zelfs medecliënten heeft overgehaald om (tegen betaling) hun iPad te gebruiken, is de klachtencommissie van mening dat zijn klacht op materiële gronden eveneens ongegrond moet worden verklaard.

De klachtencommissie acht de maatregel waarover geklaagd wordt doelmatig, subsidiair en proportioneel. Daarnaast is zij van mening dat de veiligheid van personen en goederen hierdoor wordt beschermd.

Gelet op al het voorgaande zal de klachtencommissie de klachten van klager **ongegrond** verklaren.

8. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht, gericht tegen:

- de beslissing van 7 november 2024 om verplichte zorg te verlenen in de vorm van het beperken van de communicatiemiddelen, in casu het innemen van de iPad van klager

ONGEGROND

Doordat de klachtencommissie de klacht ongegrond heeft verklaard komt zij niet toe aan het toekennen van schadevergoeding, welk verzoek door klager nader toegelicht zou worden in het geval dat de klacht gegrond zou worden verklaard.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 27 november 2024 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter en de leden mevrouw XXXX, lid en mevrouw XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.